

ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପରିବହନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ପରିଚାଳନାରେ ବୃତ୍ତର ବେବେରିଶ ମିଶ୍ର, ବୃତ୍ତର ଗାରା ଲୁଗା ମିଶ୍ର ଓ ବୃତ୍ତର ଆଶାଶ ନାହିଁକି ସହ-ସାଯୋଗକ ଭାବେ ରହିଥିଲେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ । ଶେଷରେ ବୃତ୍ତର ଆଶାଶ ନାହିଁକି ଧନାତ୍ମକ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ଏହି ସହ ଭାରତୀୟ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଣାଳୀ ପ୍ରଣାଳୀପତ୍ର ପାଠ୍ୟକ୍ରମର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଭାବେ ଆମର ଯୋଗଦାନ ।

ସମ୍ପାଦକୀୟ...

ଅଧିକାର

[illegible][illegible]

ଜୀବନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି

॥ ଦୁଷ୍ଟ କୁମାର ସାହୁ ॥

[illegible]

ଛେତିଆ କଥାଟି ବିକା କରି ଦେଖନ୍ତୁ। ଆମେକାନେ ମନୁଷ୍ୟ ଯତ କିନ୍ତୁ ଏ ଦେହ ଭିତରେ ଥିବା ଆତ୍ମା ତ ମନୁଷ୍ୟ ନୁହେଁ। ନା କହାୟା ନା ମନ, ଏ ସମସ୍ତ ଦେହସ୍ଥତି ବେଦନ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଉପଦେଶ। ମାତ୍ର ଦେହ ତ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ। ଏମାନେ କ୍ଷୟକ୍ଷୟ ଥିବାକ, ମରଣର ଥିଆନ। କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତ ମନୁଷ୍ୟ ଦେହଛାଡି ଦେ ଯିଏ ଆତ୍ମା ବିଶେଷ୍ଟତା, ଅନନ୍ତ, ଶାଶ୍ୱତ, ପ୍ରୟାସ, ମନୁଷ୍ୟ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ସମାନ ଭାବେ ବିଚାର କରିଥାନ୍ତେ।

ଜାତବନ ଏହି ମହାତ୍ମା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯା ରକ୍ଷା ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଚାରଣ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ସବୁ ବିନିବେଶନ କରିବା ଏହାର ଅବଶ୍ୟକ । ସମସ୍ତ ଅତି ମୁଖ୍ୟତାମୟ ଏହା ବଦାଏ ଫେରି ଆସିବା ପାଇଁ । ଏହା ସ୍ବଚ୍ଛ ବେଶେଇ କରି କହି ଚାହୁଁ । ଡାହାଣେ ବାମେ ବାମିନୀ ଦେଶରେ ମନେ ମନେ ଯେ ଆମେକ ଆସୁଥିବୁ ତାହା କହି ବୁଝିବା । ଆମେ ବୁଝିବା ନିଜକୁ କହିବା ବରକାଳ ଯେ, ‘ମୁହଁ ପାଶେଇ ଅସିବାଣି । ମୁଁ ବେଶେ ଜାତବନ ରକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତି କରିବି ? ମୁଁ ବେଶେ ଏ କହୁ ମୁହଁ ଗୁପ୍ତତା ସଂସାର ବସନ୍ତ ମିଳିବୁ କିଲେ କରିବି ?’ କେବଳ ଶୁଣିବା ଯାହା ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ଆମକୁ ପ୍ରାପ୍ତି କରିବା ରକ୍ଷା ହେବା ପାଇଁ ।

[illegible]

ଆନିକାଙ୍କ ଯେତେ ମିତେବେ, ଯେତେ ଭଲ ମଣିଷ ମିଳିବା ସହ । କାହା କାହାଙ୍କର ଯିବା ଚିତ୍ତରେ, ତାହା ବେହେରା ଗୋବିନ୍ଦଙ୍କ ଅନ୍ଧାର ହୁଏନି । ପୁଣିତୋ ଯେ, ତେବେ ଯିବା ସାଧନରେ କୋଣିଏ ବଦଳ—କେବେ ତିଆରି ହୋଇ ବେହେରା ଆସି ଅନ୍ଧକର । ଯେହି ଚାଲିବେ, “ବ’ବ ଯେବା?” କେହି କହିବେ, “ଘୁଁ ଆଉଟ କହିଦିଅଁ ।” କେହି ଆଉଟ କହିବେ ବେଳେ ମିଳେ କିନ୍ତୁ କାହାଙ୍କର ନାହିଁବେ । ଯେତେ ଯେହି କ୍ଷୁଦ୍ର ନିରପେକ୍ଷ ଯେତେ ମଣିଷ ଯିବ ଆଉଟ ଆସି ବଢ଼ିବେ— “ଚିତା କରନି, ଘୁଁ ଯିବି ।” ତାହାର ଲୁହା କେତେ, ତାହା କେବଳ ଯିବେ ଯିବେ ମଣିଷମିଏ ମଣିଷମିଏ । କାହାର ଲୁହା କେବେ ଯିବେ ବେଳେ ଯିବ ଆସି ଏ ପ୍ରକାର ଘାହାଣ । କାହାର ଭୁଲୁ ଯାହାର ବିଷୟ ବ’ବ କରନି ଏବଂ ମାନବିତା । କାହାର ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ଯାହାର ମିଳେ ଘାହାଣ ବ’ବ କରନି ଏବଂ ବ’ବ ମଣିଷମିଏ ।

କିନ୍ତୁ ଆମେ କ'ଣ କରୁଛୁ ? ଅନ୍ଧାର ତୁଟି ଖେଳିବାରେ ଆମେ ଅନ୍ଧାର ବଞ୍ଚି । କାହାର ଯୋଗାଯୋଗରେ ଦେଖ, କାହାର ଆଖରେ ଦେଖ, କାହାର ଦାମିରକଣ୍ଠରେ ଗେଷ, କାହାର ସେବାଦା ପଛରେ ଖସୁଛୁ, କାହାର ବିପଦବା ପଛରେ ତା'ର ଅନ୍ଧଜ୍ଞାନ—ବିଚାର ବିହୀନ—ଆମ ପାଖରେ ବନ୍ଦୀ । କିନ୍ତୁ କାହାକୁ ଖୁସିକା ପାଇଁ ଯାଏ ବଢ଼ିବାକୁ ସମର୍ଥ ନାହିଁ । ଗତଦେଶ ବେଦା ଛାଡ଼ । ଆୟୁର୍ ବିଦ୍ୟାକୁ କଳିବା—“ତୁମେ ଶୁଭ କରଣି ।” କିନ୍ତୁ ତା' ପାଖରେ ବଳ କହିବା—“ଶୁଭ ହୋଇଛି, ଆସ ତୁମେ ମିଶି ଠିକ୍ କରାବେତା”—ଏହି ନିଶ୍ଚୟଦାୟକ ଯାତ୍ରା ଶୁଭ କରାବେତା ।

[illegible][illegible]

ଭଲ ମଣିଷଙ୍କ ସନ୍ଧାନରେ

॥ ମିଳନ କୁମାର ମିଶ୍ର (ଭରଦ୍ୱାଜ) ॥

ଅନେକ ଲୋକ ଅସ୍ଥିତି, କିନ୍ତୁ ବିପଦ ମଣିଷଙ୍କ ପାଖରେ ଦୈବତାକୁ ଲୋକ
କମ୍ । ଆଲୋକରେ ଥିବା ମଣିଷକୁ ଚିହ୍ନିବା ସହଜ, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ଧାରରେ
ଏକାକୀ ଦୈବତା ମଣିଷଚିତ୍ତ ଖୋଜି କାହାର କବିତା ଓ ପ୍ରକୃତ ମାନବିକତା
। ସମ୍ପର୍କ ବଢ଼ିଛି, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମୀୟତା କମିଛି । କଥାବାର୍ତ୍ତା ବଢ଼ିଛି, କିନ୍ତୁ ମନ
ଖୋଜି କଥା ଯେବା କମିଛି । ପରିବନ୍ଧ ବଢ଼ିଛି, କିନ୍ତୁ ପରଜଣକୁ ବୁଝିବା
କମିଛି । ଅତୀତ ଅନାଦି କାଳରେ ଶବ୍ଦର କାଣ୍ଡକୁ, କିନ୍ତୁ ଅନାଦି ମନର
ଶବ୍ଦର କାଣ୍ଡକୁ ନାହିଁ ।

କେବେ ମିଶିବ ସବୁଥାଣା ଗୁଣି ପଛରେ ଲୁଚି ଲୁଚାଇ ରଖିବି ! କେବେ ମିଶିବ ନିଜ ଭିତରେ ଗାଁଆଇା ମଧ୍ୟ ଗାଆଁରେ ଦୃଢ଼ ହୋଇ ଥିବା ଗୋଟାଏ ଗୋଟିଏ କେବେ ମିଶିବ ନିଜର ପରଶା ଲାଜକୁ କବିତାପୁରାଣର ସ୍ୱପ୍ନରେ ଏହାମାନି ଦେବେ ମିଶିବୁ ଉପାସ କରବେ, ବେଶି ମିଶିବି ନିଜୁମାନି । ବୋଧହୁଏ ଏହା ଆଁ ଶିରୀର ସମୟର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ଟି ଆଶାମ ମିଶିବ ଗୁଣି ବୋଧହୁ, ମନ ଗୁଣି । ଗୋଟାଏକ ବୋଧହୁ, ପରିସ୍ଥିତି ଗୁଣି । ସମସ୍ତଙ୍କ ବୋଧହୁ, ଆଶା ଗୁଣି । ସବ ବୋଧହୁ, ଲୁଚି ରହିବ । ଆଉ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କଥା, ଆଶାମ ମିଶିବ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ବୋଧହୁ ମିଶିବିକୁ ବୋଧହୁ ।

ଦ୍ଵାର୍ଥ ଯେତେବେଳେ ସମ୍ପର୍କର ମାପକାଠି ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ନିଷ୍ପତ୍ତର ଧାରେ ଧାରେ ଅଲଗା ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଯାଏ କାହା ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିଲେ ମୋର କ'ଣ ନାହିଁ—ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଯେତେବେଳେ ମନରେ ପୁଅମେ ଆସେ, ସେତେବେଳେ ସମ୍ପର୍କର ମୂଲ୍ୟ ମାନବିକତା ନୁହେଁ, ବ୍ୟବସାୟ ପଡ଼ିଯାଏ ।

ତଥାପି ଉନ୍ନତିଶୀଳ ହଜିଯାଇନାହିଁ । ଏବଂ ବି କେଉଁଠି ମିଳେ କେଉଁଠି କଲେ ଭଲ ମଣିଷ ଆସିବ । ଯିଏ ନିଜର ଭଲ କବିତା ପୁସ୍ତକମାନ ଭଲ କଥା ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି । ଯିଏ ସାଧାରଣ କବି ଚାହାନ୍ତି ପଢ଼ିବା ଲୋଭ ସହାୟତା ଦୁଇଟି ଦେଖାନ୍ତି ନାହିଁ । ଯିଏ କାହାକୁ ଦୁଇଟି କଥା କାହିଁକି ମନ ଶାନ୍ତିଦାୟକ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଦୁଇ ଚାହିଁବା ମନକୁ ଦୁଇଟି ଦେଖାନ୍ତି ନାହିଁ । ସାମାଜିକ କେତେକାନ୍ତ ଦିବିବେଳେ ନିଜକୁ ପ୍ରଭାବ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ଆମ ଆଖିରେ କେତେମାନେ ପଡ଼ନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଭଲ ମଣିଷମାନେ ସବୁବେଳେ ମଂଦରେ ନଥାନ୍ତି । ସେମାନେ
ଅନେକ ସମୟରେ ଭିନ୍ନ ପକ୍ଷରେ ଥାଆନ୍ତି । ନିଜରେ କାହାର ଗୁରୁ
ପୋଷୁଥାନ୍ତି । ନିଜରେ କାହାର ହାତ ଧରିଥାନ୍ତି । ନିଜରେ କାହାର
ଜୀବନରେ ଆଶାର ବାସିଏ ଜଳାଇ ଦେଖାଆନ୍ତି । ସେମାନେ
ଖୋଲିଦେଇ ଗୋପସ୍ଥ ବାସନ୍ତି ଯିବାକୁ ଅବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ହୁଏତ ଆମ
ଘର ସମୟରେ ଅବା ଯେଉଁ ବୃଦ୍ଧ ଦେଖିବାକୁ ଭଲ ମଣିଷ । ହୁଏ

ଉପାସରେ ପ୍ରତିଦିନ ଚେତାହୋଇଥିବା ସେହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମ ମଣିଷଜଗତର ମୁକ୍ତି
 ବିଶ୍ୱାସପାତାଳ ପାଇଁ ଦିନଟି
 ॥ ଅଲେଖ ଚନ୍ଦ୍ର ସାମଲ ॥
 ସ୍ମୃତିର ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଜ୍ଞାନରେ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ପ୍ରାଣରେ ପକାଇ ଶେଷର ଗନ୍ତବ୍ୟ
 ପାଇଁ ବ୍ୟାଧି ହୋଇଥିବା ବ୍ୟାଧି ହୋଇଥିବା । ମଣିଷ ଯେଉଁଠି ଏ ପ୍ରକାର
 ଅନୁଭବ ପୁରୁଷ । ଶାସ୍ତ୍ର ଉପାଦେଇ ଦେ ଯେଉଁ ଅନୁଭବ ସମ୍ଭାଳ ।
 ଅନୁଭବ ସମ୍ଭାଳି ଶାନ୍ତ ହୋଇ ନିଜକୁ ଶାନ୍ତ କରୁଥିବା ପ୍ରକାର ଶାନ୍ତ ହୋଇ
 ଯୋଗ୍ୟ । ଏହି ଶାନ୍ତ ପ୍ରାଣର ଶାନ୍ତି । ଶାନ୍ତି ଏହି ପ୍ରାଣର ଶାନ୍ତି । ଶାନ୍ତି ଏହି
 ମଣିଷକୁ ଶାନ୍ତି ଦି ମଣିଷକୁ । ବିଶ୍ୱାସପାତାଳ ପାତାଳ ଶାନ୍ତ ପ୍ରାଣର
 ଶାନ୍ତିର ଗନ୍ତବ୍ୟ ପାଇଁ ଦେ ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର
 ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର

[illegible]

ମିଶି । ହୁଏତ ଆମର ଜଣେ ପୁରୁଣା ସ୍ବାସ୍ଥ, ସ୍ବାସ୍ବାଳ ସନ୍ଧିବ ବହୁଦିନ
 ଯେତେ ବଞ୍ଚା ହୋଇନାହିଁ, ସେହି ମିଶିରୁ ଆସି ଦି ଆମକୁ ମନେ ପକାଇନାହିଁ ।
 କିନ୍ତୁ ଏହି ଯୋଗରେ ଆମ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ଆମେ ମିଳିତ ପରାବିବି
 ଦେବାନ, “ମୁଁ ନିଜେ ତ’ଣ ବଢ଼େଇ ଗଲ ମିଶି ?” କାହାଣ ଗଲ
 ମିଶିକୁ ଜଣେଇବା ପୂର୍ବରୁ ଗଲ ମିଶି ଯେତେବେଳେ କବିରା ହିଁ ଦେଖୁଛୁ
 ସେହୁକୁ ବଢ଼ି ସଞ୍ଚାର ।

କାହାଣୀର ପ୍ରତି ବେଳେରେ ତାହା ଅପମାନ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଯାଏ ଧରିବା । କାହାଣୀର ଲୁହେ ବେଳେରେ ତା'ର ଲୁହକୁ ନେଇ ବର୍ଷା ନକରି ପାଖରେ ଦିଶିବା । କାହାଣୀର ବିପଦଗଡ଼ା ନେଇ ଯସିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ତାହା ପୁଣି କରିବାର ସାହସ ଦେବା । କାହାଣୀର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ରାଜି ନଦେବା । କାହାଣୀର ଅଭିଯୋଗତାକୁ ନେଇ ହୁଏତର ନ କରିବା । ଏହି ଛୋଟ ଛୋଟ କାହାଣୀକୁ ଯିଏ ମନେକରି ମନେକରି ନେଇ ।

[illegible]

ମାର୍ପତ: ମନୁଥ କୁମାର ମିଶ୍ର
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଶାସନ, କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲା
କେନ୍ଦୁଝର-୭୫୮୦୦୨

ମୋ: ୭୦୦୮୪୧୨୯୬

[illegible]

ଦା ଆୟୁଧ

II

କେହି ଗାଧା ପତନ ଦେବକର ହିଁ ସୁଦୃଢ଼ ଗଢା ଗୁପ୍ତ । ସେ ମନନ ନିମିତ୍ତ ସୁଦୃଢ଼ ଆକାଶନିମନ୍ତ ଗତିର ଖୁବ୍ ବାଣିଶ ମାଟି ନିମିତ୍ତ କୁହାବଳ ସେ ଗାବେର ହିଁନହସ୍ତ କୁହୁଛି । କୁଣ୍ଡଳକ ପାଶ ପକ୍ଷୀର ଦଳ ବଞ୍ଚନକର କରୁଥୁ ନବା ଗଢିଛି ଯାହା ବିଶ୍ଵ ନିମନ୍ତ, ବିଶ୍ଵ ମାନବୀୟ ଶୁଦ୍ଧି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପ୍ରୟାସରେ କୁଣ୍ଡଳ ପାଶ ଦାମା ବାଦନ କରି ଯାଉଛି । ମାଟିରେ ବରଦା ମନୁଷ୍ୟ ନିଜେ ଦୃଢ଼ୀକରଣ ।

[illegible]

ସମ୍ପାଦକ 'ନିଧିତି' ଅନୁଶୋଧକ ନଗର, କଟକ
 ଦରଜାଂଶ : ୯୪୩୭୧୦୩୧୨୫୩

ବରୁଣଙ୍କ ପାଗଆୟୁଧ, ପବନଙ୍କ ଗଦା ଆୟୁଧ

॥ ଉତ୍କଳାନନ୍ଦ ଅଜୟ କୁମାର ଦେହେରା ॥

[illegible][illegible][illegible]

ସଂପାଦକ : ଶୁଭେନ୍ଦୁ ଦାସ
Editor : Subhendu Das